

Spm. nr. S 54

Til *miljøministeren* (13/10 82) af:

Wilhelm (VS):

»Hvordan vil ministeren sikre en kvalificeret behandling af de geologiske data i tilknytning til salthorstundersøgelser m.v., hvis de pågældende stillinger ved Danmarks Geologiske Undersøgelse ikke medfører samme kvalifikationstillæg som ved tilsvarende arbejde på universiteter og forskningsinstitutter i øvrigt?«

Begrundelse

En voldgiftsafgørelse har fastslået, at geologernes faglige organisation ikke har krav på, at der til de pågældende stillinger knyttes kvalifikationstillæg.

Noget andet er, hvordan man vil opnå en kvalificeret behandling af indkomne data fra disse vigtige undersøgelser, hvis man fra statens side udnytter den frihed, man efter voldgiftsafgørelsen har til ikke at yde kvalifikationstillæg i de pågældende stillinger, når det fra fagligt hold vurderes således, at stillingerne i så fald reelt vil komme til at fungere som uddannelsesstillinger for bedre betaltede arbejdsgivere. Er denne vurdering rigtig, medfører det, at staten ikke er sikret en virkelig kvalificeret behandling af de pågældende data. Det må derfor være på sin plads at afæske den ansvarlige minister en oplysning om, hvordan han så vil sikre en kvalificeret behandling.

Besvarelse (20/10 82):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Danmarks Geologiske Undersøgelse, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Danmarks Geologiske Undersøgelse (DGU) yder miljøstyrelsen geologisk bistand vedr. vurderingen af elværkernes salthorstundersøgelser om varig deponering af nukleart affald.

DGUs bidrag til vurdering af salthorstundersøgelserne er endnu ikke afsluttet, fordi bearbejdningen af de geofysiske data har været indstillet på grund af en faglig konflikt. Arbejdet er genoptaget, efter at der er afsagt kendelse i voldgiftssagen den 5. oktober 1982. DGU forventer ikke, at behandlin-

gen af undersøgelsens geologiske data vil være mindre kvalificeret som følge af konflikten og dens udfald.«

Spm. nr. S 56

Til *socialministeren* (14/10 82) af:

Tinning (VS):

»Hvor mener ministeren at kunne finde hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om stramning af adgangen til hjælp efter bistandslovens § 40, stk. 1, (enkeltudgifter) og bistandslovens § 46, stk. 1, (sygebehandling, medicin, tandbehandling m.v.)?«

Begrundelse

Over for socialudvalget har ministeren oplyst, at han agter at udstede en bekendtgørelse som omtalt i spørgsmålet, jfr. L 3, bilag 13.

Det er dog ikke spørgeren bekendt, at bistandsloven skulle give ministeren hjemmel til noget sådant, bortset fra at det er moralsk forkasteligt, økonomisk uhyre kortsigtet, socialpolitisk uklogt – og desværre ikke spor overraskende.

Besvarelse (21/10 82):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialministeriet beklager, at det på grund af en skrivefejl i et svar til folketingets socialudvalg er anført, at der påtænkes udsendt en bekendtgørelse vedrørende bistandslovens § 40, stk. 1, og § 46, stk. 1.

Der burde i svaret have stået »cirkulære«, idet det er hensigten, at der efter vedtagelsen af forslaget til ændring af visse bestemmelser i bistandsloven (L 33) vil blive udsendt et revideret *kontanthjælpscirkulære*, hvori der dels vil blive redegjort for lovændringerne, dels blive givet nogle *vejledende retningslinier* – bl. a. om anvendelsen af de ovennævnte bestemmelser i bistandsloven.

Det tilføjes, at socialministeren ifølge bistandslovens § 14 kan fastsætte almindelige regler om behandling af sager efter denne lov.

Herudover har ministeren en almindelig adgang til at udsende vejledning om fortolkning af de enkelte bestemmelser – herunder give oplysning om, hvad der kan udledes af